

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

 Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναΐδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσύμου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ.

 Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναΐδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Η ΚΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

(Ἀνάγνωτε Πράξ. 18' .17—19).

Ἡ Ἐφεσος ἐφημιζέτο ἰδίᾳ διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐκείνον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ὅστις ἐλογίζετο μεταξὺ τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν δεισιφαιμονίαν τοῦ πλήθους εἶχε πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἦσαν γεγλυμμένοι λέξεις τινες μυστηριώδεις καὶ τινὰ σημεῖα πιθανὸν δὲ ὅτι τὰ βιβλία τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ἄνω παρατεθειμένῳ κειμένῳ περιεῖχον τὰ ἀντίγραφα τῶν σημείων τούτων.

Ἐνεκα τῆς ὑπερφυστικῆς δυνάμεως τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἡ καύσις τῶν μαγικῶν βιβλίων ἐγένετο. Οἱ μάγοι τῆς Ἐφέσου μόλις εἶχον πεισθῆ περὶ τῆς κακίας τῶν πράξεων αὐτῶν ἔτελουν, ἀμέσως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οἴτινες ἐπὶ τὴν ἑλθόν καὶ ὠμολόγησαν καὶ ἔδειξαν τὰς πράξεις αὐτῶν. Ἡ αἰδῶς δὲν ἐκάλυπεν αὐτοὺς νὰ διακηρύξωσι δημοσίᾳ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐφέσῳ, τὸ μῖσος αὐτῶν διὰ τὰ σκότια ἐ-

κείνα ἔργα δι' ὧν ἐκείνοι καὶ οἱ συνεταῖροι αὐτῶν ἐκέρδησαν πλοῦτη καὶ ἐπευφημίας ὅπως δὲ καταστήσωσι τὰς ἐνεργείας ἐκείνας ἀδυνάτους εἰς τὸ μέλλον εἴτε εἰς ἑαυτοὺς εἴτε εἰς ἄλλους, φέρουσι τὰ βιβλία των καὶ καίουσιν αὐτὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· τοῦτο δὲ πράττοντες οὐδὲν ἄσχηματον πράττουσι θυσίαν διότι ὑπελόγησαν τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς πενήκοντα χιλιάδας τεμάχια χρυσοῦ.

Ἡ μωρία τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς ἀσεβείας ὁμοιάζει κατὰ πολὺ τὴν ὑποτιθεμένην γοητείαν τοῦ μάγου. «Τίς σὲ ἐμαύγευσε», εἶναι ἡ ἐρώτησις τὴν ὅποιαν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς πάντα ὅστις ζῆ χωρὶς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ μὴ προσπαθοῦντα νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἀμαρτία τῆς γοητείας εἶναι παράδοξόν τι χρῆμα καὶ φανταστικόν.

Ὅταν οἱ Ἐφέσιοι μάγοι ἐπείσθησαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ τοῦ ἐπικινδύου τῶν τεχνῶν τὰς ὁποίας μετήρχοντο, οὐ μόνον ἀπλῶς ἐξέφρασαν τὴν λύπην αὐτῶν διὰ τὸ παρελθόν, καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν πρὸς διόρθωσιν των εἰς τὸ μέλλον—δὲν διέθεσαν πρῶτον τὰ μαγικά αὐτῶν βιβλία καὶ ἐργαλεῖα ὅσον πλειότερον ἠδυνήθησαν ἐπικερδῶς, καὶ εἶτα νὰ κηρύξωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην ἣτις ἐπιφέρει καθ' ἑαυτῆς τὴν ὀργὴν τοῦ Ὑψίστου· ἀλλ' ἔλαβον βῆμα ἀποφασιστικόν ὅσον καὶ ἀφιλοκερδὲς ἔφερον τὰ βιβλία των ὁμοῦ ἠνωμένα καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Ἐπραζαν οὕτω ὅπως φυλαχθῶσι κατὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς παρ' αὐτῶν πάλιν ἐπιχειρήσεως ἐκείνων τῶν τεχνῶν τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἐπισημῶς νῦν ἀπεκήρυξαν. Δὲν ὑπῆρχε τότε τυπογραφεῖον νὰ πολλαπλασιάσῃ ἀορίστως τὰ ἀντίτυπα ἐνὸς ἔργου. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία δὲ ἦσαν χειρόγραφα, γραφέντα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπρομηθεύθησαν ἀδρᾶ δαπάνῃ, καὶ ἐπομένως ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἤθελε στερήσει τὸν κόσμον, ἀπαξ διὰ παντὸς ὅ,τι περιεῖχον

ωφέλιμον ἐν αὐτοῖς. Οἱ Ἐφέσιοι μάγοι ἐπραξαν τοῦτο, πιστεύομεν, ὅπως προφυλαχθῶσι κατὰ μελλουσῶν ἐπιδρομῶν πειρασμοῦ. Ἐὰν ἐφύλαττον τὰ βιβλία παρ' αὐτοῖς, ὁ Σατάν πάντοτε θά ἐπιθύριζε εἰς αὐτοὺς νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς ὁδηγίας των, εἴτε ν' ἀποτρέψῃσι πᾶν ὅ,τι ἦτον ἐπικίνδυνον ἢ ν' ἀσφαλίσωσιν ὅ,τι ἦτον ὠφέλιμον. Οἱ Ἐφέσιοι προσεῖδον πάντα ταῦτα καὶ ἐπραξαν συνετῶς ἅμα καὶ εὐγενῶς, ὅταν ἔφερον τὰ βιβλία των καὶ ἔκαυσαν αὐτὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ἀναγνώσται καύσατε καὶ σεις τὰ βιβλία τῆς μαγικῆς. Παραιτήσατε τοὺς φίλους ἐκείνους οἵτινες ἐνθαρρύνουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Εὗρετε ὅτι αἱ κοσμικαὶ τέρψεις εἰσὶ πολέμιοι τῆς ψυχῆς, προσπαθήσατε νὰ θέσητε ἀδιάβατον φραγμὸν μεταξὺ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν τέρψεων τούτων. Λάβετε τοὺς Ἐφεσίους μάγους ὡς παράδειγμα, καὶ ἐνθυμήθητε ὅτι ἐκεῖνοι ἅμα ὡς ἐνηγκαλίσθησαν τὴν ἀλήθειαν οἷα ἐστὶ παρὰ τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἔφερον τὰ βιβλία αὐτῶν συλλήθδην καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

(Σύντομον διήγημα).

Ἡ κόμησσα τοῦ Βελβιλ καὶ ὁ ἐνδεκαετής αὐτῆς υἱός, ἐκάθητο ἡμέραν τινα τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἐν μεγαλοπρεπεῖ αἰθούσῃ τοῦ ἐν Λονδίῳ μεγάρου αὐτῆς, ἐπὶ κεφαλῆς μακρᾶς τραπέζης. Περὶ τράπεζαν πλήρη πλακούντων καὶ διαφόρων ζαχαροπήκτων καρπῶν, ἐκάθητο πεντήκοντα μικροὶ παῖδες καπνοδοκαριστοὶ, μὲ καθαράς χεῖρας καὶ πρόσωπα, καὶ μὲ εὐθύμους καρδίας.

Ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θ' ἀπορήσωσιν νὰ βλέπωσι τοὺς μικροὺς καπνοδοχοκαθαριστὰς εἰς τὴν τράπεζαν τοσοῦτω μεγάλης κυρίας, καὶ ἐν τόσῳ ὠραίῳ δωματίῳ. Ἄλλ' ἀμέσως θὰ εἴπωμεν αὐτοῖς πῶς τοῦτο ἐγένετο.

Ἐτη τινα πρὸ τῆς ἐπετείου ταύτης ἡμέρας, ἡ Λαίδη Βελβιλ εἶχε υἱὸν ἡλικίας πέντε περίπου ἐτῶν. Ἦτο χήρα, καὶ ὁ μικρὸς οὗτος παῖς ἦτο τὸ μόνον αὐτῆς τέκνον. Ἐπὶ τοῦ μικροῦ Καρόλου εἶχε συγκεντρώσει πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἀγάπην, καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο τέκνον εἶχε καταστή τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν διαλογισμῶν καὶ τῶν φροντίδων αὐτῆς. Ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τῆς καρδίας τῆς κομῆσσης ἦτο, ἵνα ὁ υἱὸς αὐτῆς γίνῃ εὐσεβῆς, ἀληθῆς τοῦ Θεοῦ δοῦλος. Προσῆχτο ἀδιακόπως ἵνα ὁ Θεὸς ἐγγίσῃ τὴν καρδίαν τοῦ τέκνου αὐτῆς, καὶ τὴν στρέψῃ πρὸς ἑαυτόν. Ὅσω πλεονέστερον προσῆχτο, καὶ ὅσω μᾶλλον ἐκοπίαζε, τόσω μᾶλλον ἐφαίνετο ἐκεῖνος ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τοῦ καλοῦ τέλους πρὸς ὃ αὐτὴ ἐπεθύμει νὰ τὸν φέρῃ. Ἦτο ὀκνηρὸς, παρήκοος καὶ πείσμων καὶ ἥκιστα διαθεθεμῆνος νὰ προσέξῃ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς θρησκείας. Ὅποταν ἡ Ἱερὰ Γραφὴ ἀνεγινώσκετο εἰς αὐτόν, ἐφαίνετο βαρυνόμενος, καὶ εἰς

ἄλλα προσέχων στρεφόμενος ἐπὶ τῆς ἔδρας καὶ προσβλέπων εἰς τὰ ἐπιπλά του δωματίου. Ὅταν τῷ ἔλεγε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ προσεσχῆν, ἔλεγε ὅτι ἐπρότιμα νὰ προγευματίσῃ πρότερον τὸ δ' ἐσπέρας, ὅτι ἐνύσταζε, καὶ ἐπεθύμει νὰ ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῆ. Δὲν ἐπεθύμει νὰ ἦναι συνετώτερος, καὶ οὐδόλως εἶχε διάθεσιν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν διδάξῃ, ἢ δὲ μήτηρ του οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήθῃ διότι δὲν ἔβλεπεν αὐτὸν προσευχόμενον ἐξ ὅλης καρδίας. Αὕτη πολλάκις προσήχτο καθ' ἑαυτὴν καὶ πολὺ ἐπεθύμει ὅπως ὁ υἱὸς τῆς πράττῃ τὸ αὐτό. Ἐπ' ἐλπίδι νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ, συνέταξε προσευχὰς τινὰς δι' αὐτόν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ καθ' ἑκάστην νύκτα ἄλλ' ὁ Κάρολος μόνον μίαν ἐξ αὐτῶν ἐμάνθανε καὶ μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἀπαγγελουμένην ἐπήγαινε εἰς τὴν κλίνην. Αἱ προσπάθειαι λοιπὸν τῆς μητρὸς ἀπέβησαν εἰς μάτην.

Ἡ ἀδυναμία αὐτῆς ἐθράσυνε τὸν Κάρολον εἰς παρακοήν, ἐκεῖνος δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγένετο χειρῶν. Ἡ Λαίδη Βελβιλ, βλέπουσα ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς δὲν μετεβάλλετο, ἤρχισε νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς αὕτη ἐνόμιζεν, ἐφαίνετο μὴ ἐκπληρῶν τὸν λόγον του διότι ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Γραφῆς εἶπε: «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται».

Ἡμέραν τινα, ὡς συνήθως, ἦτο πλήρης δακρύων εἰς ὑπηρετῆς ἦλθε νὰ τῇ εἴπῃ ὅτι ἐπὶ μίαν ὥραν ἐζήτουν τὸν Κάρολον περὶ τὴν οἰκίαν χωρὶς νὰ τὸν εὐρίσκωσιν, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ θύρα ἦτο κεκλεισμένη καὶ ὅτι ὁ παῖς καθ' ὅλην τὴν πρωίαν διεσκέδαζε μόνος ἐν τῷ κήπῳ.

Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἀνησυχίαν τῆς μητρὸς του ἔτρεξε διὰ τῆς οἰκίας, τοῦ κήπου καὶ τῆς γειτονίας οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ αὐτῇ πληροφορίαν τινα περὶ τοῦ υἱοῦ της. Ἐπεμψε τοὺς ὑπηρετὰς αὐτῆς νὰ τὸν ζητήσωσι εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἐπεμψεν εἰδοποιήσιν εἰς τὰς ἀρχάς, ἐδημοσίευσεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς ἀφανείας τοῦ τέκνου της καὶ προσήνεγκε μεγάλην ἀμοιβὴν εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσιν αὐτῇ εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ.

Εἴκοσι διάφορα πρόσωπα ἦλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ τὴν πληροφορήσωσι περὶ διαφόρων παιδῶν τὰ ὅποια εἶδον ἄλλ' οὐδὲν ἔφερον αὐτῇ ἱκανοποιούσαν πληροφορίαν. Εἰς εἶχεν ἴδει παῖδα ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν διδομένην περιγραφὴν ἀναχωροῦντα ἐντὸς ταχυδρομικῆς ἀμάξης ἕτερος εἶδε πρόσωπον κλαῖον ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ζητοῦν τὴν μητέρα του τρίτος ἤξίου ὅτι εἶδε μικρὸν παῖδα τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ἐνδεδυμένον ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, διασκεδάζοντα μόνον, ῥίπτοντα λίθους ἐν τῷ ὕδατι, ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι διελθὼν ὀλίγα λεπτά μετέπειτα, δὲν τὸν εἶδε πλέον.

Ἡ τελευταία ἀφῆγησις, εἴτε διότι ἦτο τρομερώτερα εἴτε διότι ἡ εἰκὼν ἡ διδομένη περὶ τοῦ παιδὸς εἶχε πλεονάζοντα ὁμοιότητα πρὸς τὸν Κάρολον, ἐποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς μητρὸς

ἧτις οὐδόλως πλέον ἀμφέβαλε ὅτι ἦτον ὁ υἱὸς της, καὶ ὅτι οὗτος εἶχε πνιγῆ. Εἶχε δὲ καὶ λόγον νὰ τὸ πιστεύσῃ διότι ἔμαθε, οὐχὶ πολὺ ὕστερον, ὅτι τὸ πτώμα ἐνὸς παιδὸς εἶχεν εὐρεθῆ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐτάφη ἐντὸς μικροῦ χωρίου τρεῖς λεύγας ἀπέχοντος τῆς πόλεως. Τὴν φορὰν ταύτην πεισθεῖσα ἐντελῶς περὶ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ της, ἡ ἀτυχῆς μήτηρ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐσκέπτετο εἰμὴ ν' ἀνεγείρῃ μάρμαρον εἰς μνήμην αὐτοῦ, καὶ νὰ πορευθῆ ἐκεῖ νὰ κλαύσῃ καὶ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Θεὸν νὰ τὴν παρηγορήσῃ. Ὅσα ἐπεθύμει νὰ πείσῃ ἑαυτὴν ὅτι τὸ τέκνον της δὲν ἦτο πολὺ κακὸν καὶ ὅτι εἶχε τοῦλάχιστον ἀγαθὰς τινὰς ιδιότητας πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλαττωμάτων του. Ἐπειράθη νὰ ἐνθυμηθῆ ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ του ὅτι ὁ μικρὸς Κάρολος εἶχε προσφέρει μίαν προσευχὴν ἐκ στήθους ἑπανελάβε καθ' ἑαυτὴν ὅτι τῷ εἶχε διδάξῃ ἄλλὰ δυστυχῶς ὅτι ἤρχετο εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀτυχῆς μητρὸς ἦτο πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῆς παρακοῆς του εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς, τῆς ἀνυπομονησίας του κατὰ πᾶσαν σοβαρὰν αὐτῆς ἀνάγνωσιν, καὶ τῆς ἐνοχλήσεως αὐτοῦ διαρκούσης τῆς προσευχῆς. Ὡς, ἐὰν ὁ μικρὸς Κάρολος ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ πόσῃ λύπῃν εἶχε προξενήσει εἰς τὴν μητέρα του, πόσον ἤθελε κλαύσει! Ἴσως δὲν θὰ ἦτο τόσῳ κακὸς καὶ παρήκοος. Ἄλλ' ἵνα παραμυθῆσῃ ἑαυτὴν, ἡ Λαίδη Βελβιλ ἐπεθύμησε νὰ ἔχῃ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της τὴν γλυκυτέραν ἀνάμνησιν ἧτις ἀπέμεινε εἰς αὐτὴν περὶ τοῦ Καρόλου της. Παρήγγειλε νὰ χαράξωσιν ἐν ἀναγλύφῳ ἐπὶ λίθου μικρὸν παῖδα γονυκλινῆ, καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ μέλανος μαρμάρου τὴν προσευχὴν ταύτην «Κύριε μετάβαλον τὴν καρδίαν μου διδάξόν με νὰ σὲ ἀγαπῶ, καὶ ν' ἀγαπῶ τὸν πλησίον μου ὡς ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἀμήν».

Ἐν, δύο, τρία ἔτη παρήλθον χωρὶς νὰ φέρωσιν οὐδεμίαν παραμυθίαν εἰς τὴν λύπην τῆς κομῆσσης ἢ μόνη αὐτῆς εὐτυχία ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης (μετὰ τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα) ἦτο, ὅταν ἀπῆντα παῖδα τινα τῆς ἡλικίας τὴν ὁποίαν ὁ Κάρολος θὰ εἶχεν ἐὰν ἔζη, νὰ εἴπῃ εἰς ἑαυτὴν, ὅτι ἴσως θὰ ἦτον ὁ υἱὸς της, καὶ ὅτι ψευδῶς ἐπέισθη περὶ τοῦ θανάτου του. Ἐπλησίαζε πάντα τοιοῦτου εἶδους παῖδα καὶ τὸν ἐξήταζε μετὰ προσοχῆς, τὸν ἠρώτα μετὰ περιεργείας, καὶ πάντοτε κατέληγεν ἀνακαλύπτουσα, μετὰ λύπης, ὅτι ὁ παῖς δὲν ἦτον ὁ υἱὸς της.

Ἡμέραν τινα ἐπιστρέφουσα ἐκ τῆς ἐξοχῆς (ἐνθα εἶχε διατρίψῃ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας) ἀπροσδοκῆτως χωρὶς οἱ ὑπηρετὰς αὐτῆς νὰ ἔχωσι γινῶσιν, οἵτινες κατεγίνοντο νὰ καθαρίσωσι τὰ δωμάτια, εἶδε μετ' ἐκπλήξεως, εἰσελθοῦσα εἰς τὴν αἴθουσαν, μικρὸν καπνοδοχοκαθαριστὴν ἰστάμενον ἐκεῖ. Ἦτον λίαν λυπημένος μεθ' ὅλην δὲ τὴν αἰθάλην ἧτις ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπόν του, ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ τὸ λευκὸν αὐτοῦ δέσμα καὶ τὴν ἄκραν αὐτοῦ λεπτότητα. Ἡ κεφαλή του ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ στήθους του ὁ μικρὸς παῖς ἔκλεινε καὶ ἀφθονα δάκρυα ἔφερον ἐπὶ τῶν παρεῶν του, ἀφίνοντα λευκὰ ἴχνη ἐπὶ τοῦ μέλανος αὐτοῦ προσώπου.

«Τί ἔχεις παιδί μου;» εἶπεν ἡ κόμησσα.
«Τίποτε κυρία—δὲν εἶναι τίποτε ἤλθομεν νὰ καθαρίσωμεν τὴν καπνοδόχον. Ὁ κύριός μου εἶναι ἐπὶ τῆς στέγης—τώρα ἔρχεται κάτω».

«Ἄλλὰ διατί κλαίεις;»
«Διότι», προσπαθῶν νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυα, «διότι»—

«Λάβε θάρρος, παιδί μου», εἶπεν ἡ ἀγαθὴ κυρία, «εἰπέ μου τὰ παράπονά σου».

«Διότι ὁ κύριός μου θὰ μὲ κτυπήσῃ πάλιν».

«Πάλιν λέγεις; σὲ κτυπᾷ συχνά;»

«Σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, κυρία».

«Καὶ διατί;»

«Διότι δὲν κερδαίνω ἀρκετὰ χρήματα. Ὅταν ἐπιστρέψω τὴν νύκτα, ἀφοῦ φωνάξω ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς νὰ ἐπιτύχω ἐργασίαν, λέγει ὅτι ἡμῖν ὀκνηρὸς ἄλλὰ σὲ βεβαίῳ κυρία δὲν εἶναι ἰδικόν μου πταῖσμα. Φωνάξω ὅσον δύναμαι δυνατώτερα, καὶ κανεὶς δὲν μὲ καλεῖ δὲν ἡμπορῶ νὰ βιάσω τοὺς ἀνθρώπους νὰ μὲ ἀφήσωσι νὰ καθαρίσω τὰς καπνοδόχους των».

«Ἄλλὰ πᾶσα ἡμέρα δὲν παρέρχεται χωρὶς ἐργασίαν, καὶ τότε ἀκόμη ὁ κύριός σου σὲ δαίρει;» εἶπεν ἡ κόμησσα.

«Λοιπὸν κυρία τότε μοὶ λέγει ὅτι δὲν ἀναβαίνω γρήγορα, ὅτι δὲν ζῶω πολὺ καὶ ὅταν καταβῶ μὲ κτυπᾷ πάλιν, καὶ πάντοτε κάμνω, ὅτι δύναμαι. Πλέον ἢ ἅπαξ ἔτρεξα τὸν κίνδυνον νὰ πέσω χθὲς ἐκτύπησα τὸν πόδα μου βλέπετε κυρία μου τὰ πανταλόνια μου εἶναι ἐφθαρμένα εἰς τὰ γόνατα», καὶ ὁ ἀτυχῆς παῖς ἔκλαιε πικρῶς.

«Ἄλλ' ὅταν ἐργάζεσαι καλλίτερα;» εἶπεν ἡ ἀγαθὴ κυρία.

«Ὡς, ὅταν ἐργάζομαι καλλίτερα ἀρκεῖται νὰ μὲ ἐπιπλήξῃ».

«Καὶ πόσον κερδαίνεις καθ' ἑκάστην;»

«Τίποτε μόνον μοὶ δίδει τροφήν ἄλλὰ τόσον ὀλίγην ὥστε πολλάκις πηγαίνω εἰς τὴν κλίνην πεινασμένος».

«Ἄ! θὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν κύριόν σου».

«Ἄ! ὄχι κυρία θὰ μὲ κτυπήσῃ ἔτι περισσότερον. Δὲν παραπονοῦμαι εἰς κανένα, ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν εἰς τὸν —»

«Εἰς ποῖον;»

«Εἰς τὸν Θεόν».

«Καὶ τί λέγεις εἰς Αὐτόν;»

«Τὸν παρακαλῶ νὰ μὲ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μητέρα μου».

«Ἐγεις λοιπὸν μητέρα;»

«Βέβαια! καὶ πολὺ καλὴν μητέρα ἔαν ἐδυνάμην νὰ ὑπάγω εἰς αὐτήν, δὲν θὰ ἦμην τόσῳ δυστυχῆς».

«Γνωρίζεις ποῦ κατοικεῖ;»

«Ὅχι ἐνθυμοῦμαι μόνον μίαν οἰκίαν—ἕνα κῆπον. Ἰδέτε, ἰδέτε! κυρία, ἦτον ὡς αὕτη. Τὰ δένδρα τοῦ κήπου ἐφαίνοντο διὰ τῶν παραθύρων τῆς αἰθούσης ὡς βλέπετε, τὰ δένδρα ταῦτα ἀπέναντι. Ἡ καπνοδόχος ἦτο δεξιά ὡς αὕτη, ἡ θύρα ἀπέναντι, καὶ ἡ μήτηρ

μου ἦτον ὡς σεις—μόνον ἐκείνη ἦτο ὠραία καὶ δὲν ἦτον ἐνδεδυμένη μαῦρα ὡς σύ».

Αἱ λέξεις αὗται κατέπληξαν τὴν Λαίδη Βέλβιλ, Κλονισμὸς διήλθε διὰ τοῦ σώματός της· αἱ χεῖρες της ἔτρεμον, μόλις ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν της. Ἔπεσεν ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ καὶ λαβοῦσα τὸν παιδα ἀπὸ

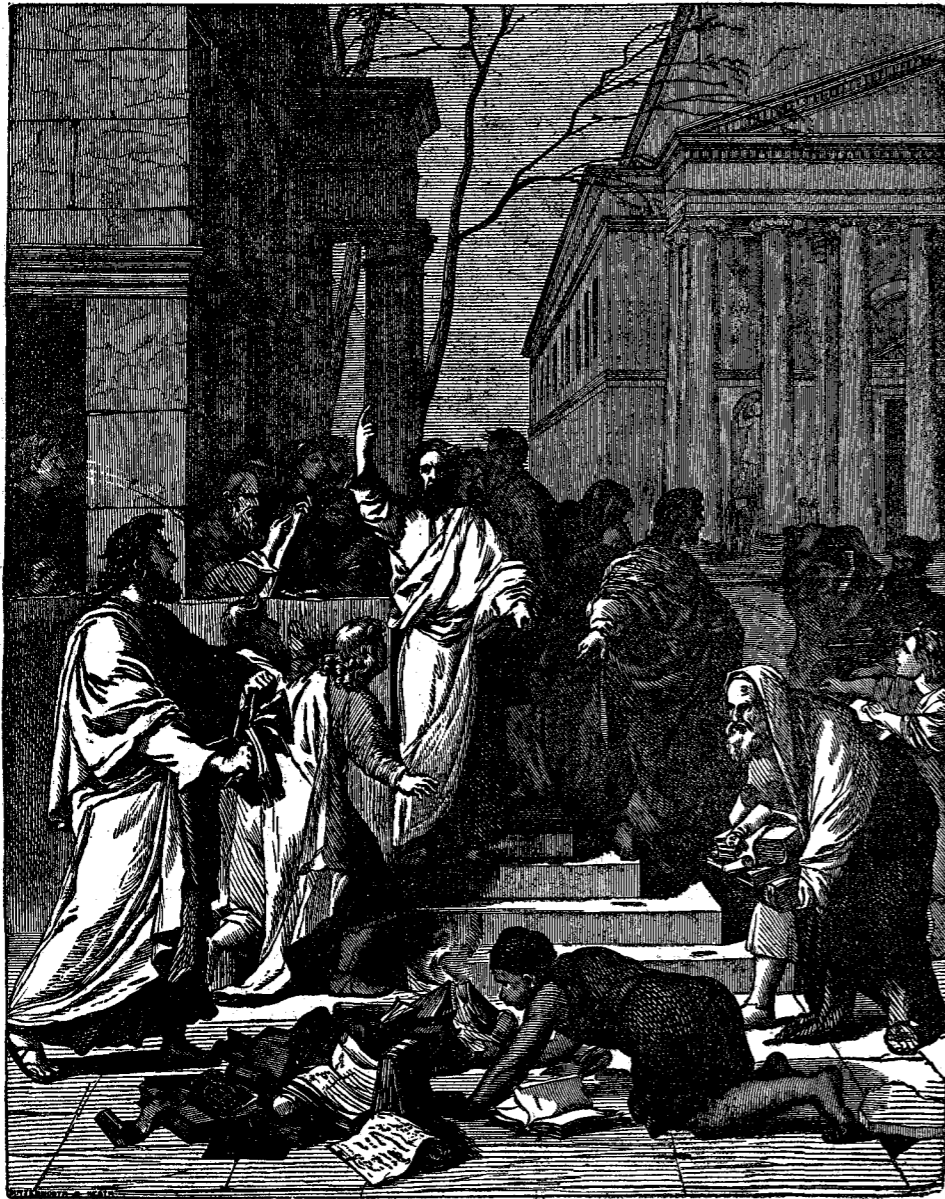
«Διότι οὕτω εἶπεν ἐν τῷ Λόγῳ του».

«Ἐχεις λοιπὸν πεποιθήσιν εἰς τὴν προσευχὴν ;»

«Ναὶ κυρία· διότι ἤδη με ἤκουσεν».

«Εἰς τί ;»

«Ἐζήτησα παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ με καταστήσῃ καλλίτερον, καὶ μοι φαίνεται ὅτι δὲν εἶμαι τόσῳ κακῶς

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ.

τῆς μιᾶς χειρός, ἔσυρεν αὐτὸν παρ' αὐτῆ, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁμιλίαν.

«Καὶ οὐδέποτε ὁ Θεὸς σοὶ ἀπήντησε παιδί μου ;»

«Ἀκόμη κυρία· ἀλλὰ θὰ με ἀκούσῃ μίαν ἡμέραν, εἶμαι βέβαιος».

«Βέβαιος καὶ διατί ;»

ὡς πρότερον. Νῦν πράττω σχεδὸν ὅλα ὅσα ὁ κύριός μου μοὶ ἐπιβάλλει. Ὄταν δύναμαι, ἀναγινώσκω ὀλίγον τὴν Νέαν Διαθήκην, τὴν ὁποίαν ἀγαθὸς τις κύριος μοὶ ἔδωκεν· προσεύχομαι καθ' ἐκάστην μετὰ χαρᾶς».

«Μετὰ χαρᾶς λέγεις ;»

«Ναὶ μετὰ χαρᾶς· πρὸ πάντων, ὅταν ἐπαναλαμβάνω τὴν προσευχὴν τὴν ὁποίαν ἡ μήτηρ μου μοὶ ἐδίδαξε ἀπὸ στήθους».

«Καὶ ποία εἶναι ἡ προσευχὴ ἐκείνη ; εἰπέ μοι τὴν σὲ παρακαλῶ».

Ὁ παῖς ἐγονάτισε, ἤνωσε τὰς χεῖρας, καὶ χύσας δάκρυα, εἶπε μετὰ τρεμούσης φωνῆς.

«Κύριε, μετάβαλον τὴν καρδίαν μου· δίδαξόν με νὰ σὲ ἀγαπῶ, καὶ ν' ἀγαπῶ τοὺς ἀδελφούς μου ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἀμήν.»

«Τέκνον μου, τέκνον μου», ἐφώνησεν ἡ κόμησσα σφίγγουσα τὸν παιδα ἐν ταῖς ἀγκάλας αἰεῖσαι ὁ υἱὸς μου Κάρλος !»

θέλησα νὰ περιμείνω· καὶ ὅμως με ἤκουσες, καὶ ἀπήντησας εἰς τὴν παράκλησίν μου. Δίδαξόν με Κύριε, νὰ ἔχω πεποιθήσιν εἰς σὲ δίδαξόν με νὰ ἐνθυμῶμαι ὅτι πάντοτε ἀκούεις, ἀλλ' ἐὰν Σὺ ἀναβάλης ν' ἀπαντήσης, εἶναι πρὸς τὸ κρεῖττον· ἀλλ' ἐὰν δὲν πράττης ὡς ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν, εἶναι διότι αἱ ὁδοὶ σου δὲν εἶναι αἱ ὁδοὶ ἡμῶν, καὶ Σὺ γινώσκεις καλλίτερον ἡμῶν τί εἶναι πρὸς τὸ καλὸν ἡμῶν. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λέγω, ἀΓεννηθήτω τὸ θέλημά σου καὶ ὄχι τὸ ἐμόν».

Ὁ κύριος τοῦ παιδὸς καπνοδοξακαθαριστῆς εἰσῆλθε τότε εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ πολὺ ἐξεπλάγη εὐρῶν τὸν μαθητὴν του καὶ τὴν μεγάλην ἐκείνην κυρίαν ἀμφοτέρους γονυκλίνεις. Ἠρώτησεν αὐτὸν πῶς ἐγένετο

ΒΟΥ-ΑΜΕΝΑ

«Ἡ μήτηρ μου», εἶπεν ὁ παῖς, «ποῦ εἶναι ; Οὕτω ἐσυνειθίζε νὰ με κράζῃ—Κάρλοε, Κάρλοε».

«Εἶμαι ἡ μήτηρ σου, σοῦ τὸ λέγω», καὶ λυγμοὶ ἐκώλυον τὴν φωνὴν τῆς μητρὸς καὶ τοῦ παιδός. Ἀμφοτέροι ἐκλαυσαν, ἀλλ' ἦσαν δάκρυα χαρᾶς. Ἡ μήτηρ ἐγονάτισε παρὰ τῷ παιδί, καὶ ἐφώνησε ἐν τῇ σκληρότητι τῆς καρδίας της — «Θεὲ μου ! Θεὲ μου ! συγχώρησόν μοι διότι σὲ προσέβαλον διὰ τῆς ἀπιστίας μου—συγχώρησόν μοι διότι ἀμφέβαλον περὶ τῆς ὑποσχέσεώς σου — συγχώρησον τὴν ἀνυπομονησίαν μου. Προσευχήτην περὶ τῆς βελτιώσεώς του, ἀλλὰ δὲν ἡ-

κύριος τοῦ παιδός. Ἀπήντησεν ὅτι ἀνθρώπος τις, καλῶν ἑαυτὸν πατέρα του, ἔθηκεν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας του ἀντὶ χρηματικοῦ τινος ποσοῦ, ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ἐπὶ τινὰ χρόνον ἦτον ἀσθενὴς ἐν τῷ νοσοκομείῳ, καὶ ἴσως εἶχε νῦν ἀποθάνει.

Ἡ Λαίδη Βέλβιλ ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον, καὶ εὗρε θνήσκοντα ἀνθρώπων, ὅστις ὠμολόγησεν εἰς αὐτὴν ὅτι πρὸς, περίπου, τριῶν ἐτῶν, ἔκλεψε παιδα ὅστις ἐπήδα τοῖχον κήπου τινος, καὶ ὅτι διέπραξε τὸ ἐγκλημα ἐκεῖνο ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ κερδήσῃ χρήματά τινὰ προσφέρων αὐτὸν ὡς καπνοδοξακαθαρι-

στην εἰς ἓνα τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Ἡ Λαίδη Βέλβιλ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῆς δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, καὶ φρονούσα ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὸ συμβῆναι τούτου ὅπως ὁ Κάρολος τεθῆ ἐν περιστάσει μάλλον εὐνοικαῖς διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ καρδίας ἐσυγχώρησε τὸν ἀτυχῆ ἄνθρωπον καὶ τὸν εἶδε θνήσκοντα ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι ὁ Θεὸς τὸν εἶχε καὶ αὐτὸς συγχώρησει.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὁ Κάρολος ἦτο ἡ χαρὰ τῆς μητρὸς του καὶ ἐκείνη, ὅπως διακινῆται τὸ συμβῆναι τούτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτῆς, συνήθριζε τῇ 1 Μαΐου (τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εὗρε τὸν υἱὸν της), ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μέγαν ἀριθμὸν ἐκ τῶν καπνοδοχοκαθαριστῶν τῆς ἡλικίας του, ὅπως παράσχῃ αὐτοῖς γεῦμα, καὶ διηγῆται τὴν ἱστορίαν τοῦ Καρόλου, καὶ διδάσκη αὐτοὺς ὅτι ὁ Θεὸς ἀκούει ἀείποτε τῶν προσευχῶν ἡμῶν, καὶ ἀπαντᾷ εἰς αὐτάς, ἀλλὰ πολλάκις κατ' ἀπροσδόκητον δι' ἡμᾶς τρόπον.

Η ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΑΛΓΕΡΙΑ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ εἰκὼν ἣν παρατίθεμεν ἀνωτέρω εἶναι ἡ τοῦ Βου-Ἀμενᾶ ἀρχηγῶ τῶν ἐπαναστατῶν οἵτινες πολλὰς παρ-έσχον ἐνοχλήσεις οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου τοῖς Γάλλοις ἐν Ἀλγερίᾳ. Ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν χιλιάδων ἐπαναστατῶν τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος συνήγειρε ἐπέτεθη κατὰ σώματος τινος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ διευθυνομένου εἰς Σεγάλαν. Μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατωρθώθη ἡ διασκορπισίς τῶν ἐπαναστατῶν τούτων, προξενησάντων τοῖς Γάλλοις φοβερὰς ζημίας. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ κατορθώματος τούτου ὁ Βου-Ἀμενᾶ ἐπειράθη ἀμέσως μετέπειτα νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὁ στρατηγὸς Βρενετιέρ τὸν κατετρόπωσε τοσοῦτον ὥστε ἀπώλεσε πολὺ ἐκ τοῦ γοήτρου του παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς αὐτοῦ. Βιασθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ αἰκάδε μὲ κενὰς χεῖρας, πάλιν καταγίνεται νὰ ἐξεγείρῃ τινὰς ἐκ τῶν τοῖς γάλλοις ὑποταγμένων φυλῶν καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰς δυνάμεις του ὅπως ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς του.

Ο ΒΥΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Λίαν κατάλληλος εἶναι ὁ φόρος τὸν ὁποῖον οἱ Ἑλλήνες ἀπέτισαν πρὸ τινων ἡμερῶν τῇ μνήμῃ τοῦ Λόρδου Βύρωνος, καὶ ὁ ποιητῆς, ἱστάμενος ἐν μαρμάρῳ ἐν Μεσολογίῳ, βλέπει πρὸς λίαν διαφόρους σκηνὰς ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶδε ὅτε ἦτο ἐτι ἐν τῇ ζωῇ. Ὁ ἐθνικὸς ὄλεθρος τὸν ὁποῖον ἐθρήνηι φαίνεται ὅτι ἀπεσοβήθη τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐπανηγύρισεν ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ. Κατὰ τὰ ἔτη ἅτινα παρήλθον ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἑλλάδος πολλὰ ἐτέλεσε πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πολιτικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπολέσει, σήμερον δὲ πᾶσα νῆσος τοῦ Ἀρχιπελάγους παρέχει καταφύγιον εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα· οἱ γεωργοὶ αὐτῆς ἐγκαθίστανται ἐν ταῖς πέ-

διάσει τῆς Θεσσαλίας, καὶ οἱ σκαπανεῖς καὶ οἱ ἰδρυταὶ ἐκεῖνοι προοδεύσαντος πολιτισμοῦ, ἤρξαντο ἐνεργούντες τὸ ἔργον αὐτῶν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Ὀλύμπου. Ἐκ τοῦ βάρου ἐφ' οὗ ὁ ποιητῆς ἱσταται ταχέως θέλει ἴδει ὀλόκληρον τὸ ἐμπόριον τῆς Μεσογείου διαπεμπόμενον διὰ τοῦ κόλπου τὸν ὁποῖον ἐπλευσεν ὁ Ἀρίων ἐπιβαίνων δελφίνος, καὶ διερχόμενον διὰ διόρυγος διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐκείνου ἐφ' οὗ οἱ ἐπιδρομεῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐκύλισαν τὰς τριήρεις τῶν ἐπιζυλίων κιλύδρων εἰς τὸ Αἰγαῖον.

(Ἐκ τοῦ New York Herald).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Δημοσιεύομεν ὡδε τὴν προκήρυξιν τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δι' ἧς, ὡς κατ' ἔτος εἰθίσται, προσκαλεῖ ὁ τῆς χώρας ἐκείνης κυβερνήτης τοὺς κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς νὰ παύσωσι πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν ὠρισμένη ἡμέρᾳ ὅπως εὐχαριστήσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀγαθὰ τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ἡ προκήρυξις ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἐξῆς:

Ἐπὶ πολὺ ὑπῆρχεν εὐσεβῆς συνήθεια τοῦ λαοῦ ἡμῶν, περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ ἀφορώσιν ἐπὶ τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους καὶ νὰ ἀποδίδωσιν εὐχαριστίας τῇ τὰ πάντα διδούσῃ Πηγῇ ἐξ ἧς ταῦτα ἀπορρέουσιν. Καίτοι δὲ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν τὸ πίπτον φύλλον εἰδοποιεῖ ἡμᾶς ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καθήκοντος πλησιάζει, τὸ ἔθνος ἡμῶν διατελεῖ ἐτι ἐν βαθεῖ πένθει καὶ ἡ λύπη ἣτις ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν ἡμῶν εὐρίσκει ἐτι τὴν θλίβραν αὐτῆς ἔκφρασιν πρὸς τὸν Θεὸν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μόλις ἐσχάτως ἐκύψαμεν ἐν θλίψει καὶ ἰκεσίᾳ, μολα ταῦτα τὰ ἀναρίθμητα εὐεργετήματα τὰ ὁποία ἐπεδαφιλεύθησαν ἡμῖν κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον προκαλοῦσι τὴν θερμὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ καθίσταται ἐκ τούτου πρέπον ὅπως εὐγνωμονοῦντες χαρῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἐν τῇ ἀπειρῳ Αὐτοῦ εὐσπλαγγνίᾳ λίαν σαφῶς ἠνώθησε τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν. Βίρην ἐκτὸς καὶ εὐδαιμονία ἐντὸς ἐδόθησαν ἡμῖν. Λοιμὸς δὲν ἐπεσκέβη τὸν τόπον ἡμῶν, τὰ ἀφθονα προνόμια τῆς ἐλευθερίας τὰ ὁποία οἱ πατέρες ἡμῶν κατέλιπον ἡμῖν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν εἶναι ἐτι ἡ αὔξουσα ἡμῶν κληρονομία· ἐάν δὲ ἐν μέρεσι τισι τοῦ εὐρέως ἡμῶν κράτους λύπη τις ἐπεσεκέφατο τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν ταῖς τῶν δασῶν κατοικίαις, ὅμως καὶ ἡ δυστυχία αὐτῆ ἐμετριάσθη καὶ κατὰ τινὰ τρόπον ἠγιάσθη διὰ τῆς γενναίας συμπαθείας διὰ τοὺς παθόντας ἣτις προεκλήθη καθ' ὅλην ἡμῶν τὴν γῆν.

Διὰ πάντα ταῦτα εἶναι ἀρμόζον ὅπως ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους ἀνυψωθῇ εἰς τὸν Θεὸν ἐν ἀφοσίωσι καὶ σεβασμῳ.

Ἐπομένως ἐγώ, ὁ Τσέστερ Α. Ἀρθωρ, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνίστημι ὅπως σύμπας ὁ

λαὸς τηρήσῃ τὴν ἡμέραν Πέμπτην, 24ην Νοεμβρίου, ἐνεστώτος, ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς καταπαύων, ὅσον ἐστὶν ἐφικτὸν, τὰς καθημερινὰς ἀσχολίας καὶ συνερχόμενος ἐν τοῖς διαφόροις τόποις τῆς λατρείας, ὅπως ἐκεῖ ἀποδώσῃ τιμὴν καὶ αἶνον τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, οὗ ἡ ἀγαθότης ὑπῆρξε τοσοῦτω πρόδηλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν, καὶ προσφέρῃ θερμὴν προσευχὴν ὅπως αἱ γενναιοδωραὶ του ἐξ ακολουθήσωσι διδόμεναι ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν.

Εἰς μαρτύριον τούτου τίθημι ὡδε τὴν ὑπογραφὴν μου καὶ ἐντέλλομαι τὴν ἐπίθεσιν τῆς σφραγίδος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Βασιγκτόνος τῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐν ἔτει τοῦ Κυρίου ἡμῶν χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἑκατοστῷ ἕκτῳ.

(Υπογ.) ΤΣΕΣΤΕΡ Α. ΑΡΘΩΡ.

Ἰάκωβος Γ. Βλαῖν
Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας».

ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΑΟΣ

Τὸ περίβλεπτον τοῦτο παράσημον ἰδρύθη ὑπὸ Ἐδουάρδου Γ'. βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Γαλλίαν, ἣν ἤξιον ὡς δικαίωματι ἀνήκουσαν τῇ μητρὶ του. Ποθῶν νὰ ἐνώσῃ τοὺς καλλιτέρους στρατιωτικοὺς τῆς Εὐρώπης ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ συμφέροντι, ἐσχεδίασε καὶ ἀνίδρυσεν τὴν στρογγύλην τράπεζαν τοῦ βασιλέως Ἀρθούρου, καὶ ἐπροκήρυξεν δημοσίους ἀγῶνας εἰς οὓς πάντες οἱ ὑψηλῆς περιοπῆς καὶ μεγάλης ἀνδρείας ἕξενοι προσεκλήθησαν.

Ἡ θέσις διὰ τὴν ἀρειμανίαν ταύτην ἄσκησιν ὠρίσθη ἐν Οὐίνδσωρ, καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους 1344, ἐδημοσίευσεν τὰ βασιλεῖα αὐτοῦ γράμματα, δι' ὧν ἐχορηγεῖτο προστασία καὶ ἀσφαλὴς διόδος εἰς ἐκείνους τοὺς ἕξενους ἰππότεας ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ κινδυνεύσωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν ἢ ὑπόληψιν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους καὶ τὰ ἰπποδρόμια οἵτινες ἔμελλον νὰ τελεσθῶσι τῇ 19 Ἰανουαρίου. Ὄταν ἦλθεν ὁ χρόνος ὁ βασιλεὺς παρέθεσε μέγα δεῖπνον δι' οὗ ἤρξατο ἡ τελετὴ· εἴτα δὲ διατάξας ὅπως ἡ πανηγυρις αὕτη τελεθῆται ἐτησίως κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἀνήγειρε πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρον οἰκοδόμημα ἐν τῇ ἐπαύλει ἐν ᾧ ἐτέθη στρογγύλη τράπεζα, διακοσίων ποδῶν διαμέτρου, κατὰ μίμισιν ἐκείνης τοῦ βασιλέως Ἀρθούρου ἐν Βιντσέστερ, καὶ ἐφιλοξένοι τοὺς ἰππότεας διὰ δαπάνης 100 λιρῶν καθ' ἑβδομάδα, ὅπερ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δὲν ἦτον ἀσήμαντον ποσόν.

Ἡ ὀνομασία ἡ δοθεῖσα εἰς τὸ παράσημον τοῦτο, ἡ τῆς περικνημίδος, ποικίλως ἐξηγήθη· ἀλλ' ὑποτίθεται ὡς λαβούσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἐξῆς παριστατικοῦ. Τὸ 1347 ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὸ σύνθημα διὰ μίαν τῶν αἱματηρῶν αὐτοῦ μαχῶν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς περικνημίδος του· ὅταν δὲ οἱ καρποὶ τῆς

νίκης ἦσαν πλήρεις ἴδρυσεν τὸ παράσημον, δούς τῇ περικνημίδι τὴν ὑπεροχὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτοῦ παρασημῶν. Ἐντεῦθεν ὁ ἐκλεκτὸς ἀριθμὸς ἐκείνων τοὺς ὁποίους συνεσωμάτωσε ἐν τῇ ἀδελφότητι ἐκλήθησαν τὸ πρῶτον Equites Aurea Periscelide, ἥτοι Ἰππότεαι τῆς χρυσεῆς Περικνημίδος. Τὸ λόγιον Honi soit qui mal y pense, ἐλέγητο πρὸς ἀποδοκιμασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ὅστις ζηλότυπος ὦν τοῦ ἰπποτικοῦ πνεύματος τοῦ Ἐδουάρδου, εἶχεν ἰδρύσει ἀντίστοιχον παράσημον πρὸς τὸ τοῦ Ἰππότητος τῆς στρογγύλης τραπεζίης, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶχε πρότερον ἰδρύσει.

Ὄταν ὁ ἰδρυτῆς τοῦ διασήμου τούτου τάγματος ἐσχημάτισεν κανόνας καὶ θεσμοὺς πρὸς διοίκησιν αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν ἔπειτα νὰ ἐκλέξῃ ἐξ ἐκείνων οἵτινες τὰ μάλιστα διεκρίθησαν διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ τῆς ἐντίμου αὐτῶν διαγωγῆς, εἴκοσι ἐξ ἐκ τῶν μάλλον διασημῶν ἰπποτῶν, οἵτινες ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, νὰ ἀπαρτίσωσι τὸν ἀριθμὸν εἰς τὸν ὁποῖον τότε, καὶ πάντοτε εἰς τὸ ἐξῆς, περιωρίσθη, πλὴν τῆς προσθήκης ἕξενων ἡγεμόνων, τοὺς ὁποίους τὸ τάγμα ἐν πάσῃ ἐποχῇ κατέταξε μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Ο ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ

Ὄταν ὁ Ἀγρίππας ἦτο ἰδιώτης, κατηγορήθη παρὰ τινος τῶν ὑπηρετῶν του ὅτι ὠμίλησε ὑβριστικῶς περὶ τοῦ Τιβερίου, καὶ κατεδικάσθη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος νὰ ἐκτεθῇ σιδηροδέσιμος πρὸ τῆς πύλης τῶν ἀνακτόρων. Τοῦ καιροῦ ὄντος λίαν θερμοῦ ὁ Ἀγρίππας ἐδίψησε πολὺ· ἰδὼν τὸν Θαυμαστὸν, ὑπηρέτην τοῦ Καλιγούλα, διερχόμενον παρ' αὐτῷ μὲ δοχεῖον πλήρες ὕδατος ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ παρεκάλεσε νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ πίῃ. Ὁ ὑπηρέτης ἔδωκε τὸ δοχεῖον μετὰ μεγάλης εὐμενείας· ὁ Ἀγρίππας καταπαύσας τὴν δίψαν αὐτοῦ τῷ εἶπεν: «Βεβαιώθητι Θαυμαστὲ, ὅτι ἐάν ποτε ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τῆς δεσμεύσεως ταύτης, θέλω ἡμέραν τινα σὲ πληρώσει καλὰ διὰ τὸ ὕδωρ τοῦτο».

Ἀποθανόντος τοῦ Τιβερίου, ὁ διάδοχος αὐτοῦ Καλιγούλας οὐ μόνον ἠλευθέρωσε τὸν Ἀγρίππαν, ἀλλὰ τὸν κατέστησε βασιλεῖα τῆς Ἰουδαίας. Ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει ὁ Ἀγρίππας δὲν ἐλησμονήσεν τὸ ποτήριον τοῦ ὕδατος τὸ δοθὲν αὐτῷ ὅταν ἦτο δέσιμος. Ἀμέσως ἐκάλεσε τὸν Θαυμαστὸν καὶ τὸν κατέστησε διαχειριστὴν τῶν ἀνακτόρων του.

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑ

Αἱ περὶ τῆς ὑποβρυχίου σύραγγος, τῆς σκοπούσης νὰ ἐνώσῃ διὰ σιδηροδρόμου τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας συζητήσεις, καὶ αἱ ἐρευναι περὶ τοῦ κατά πόσον θὰ ἐγένετο χρῆσις ταύτης ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν ἐάν κατεσκευάζετο, προεκάλεσαν τὴν ἐξέτασιν περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπογείων ὁδῶν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων ἐν τῇ χώρᾳ οἵτινες συνήθως ἀσχολοῦνται

εις πολυ μειζον βαθος υπο την επιφανειαν, εκεινου το οποιον επιβαται θα διηρχοντο υπο το στενον του δουβρου. Ο αριθμος των προσωπων τα οποια ασχολουνται υπογειως εν πασι τοις μεταλλειοις της Μεγαλης Βρετανιας ανερχεται εις 378,151. Το μηκος των υπογειων συραγγων εν αις εργαζονται δεν ειναι μικροτερον των 58,744 μιλιων. Οσον αφορα το βαθος, ο πορθμος ουδαμου ειναι βαθυτερος των 180 ποδων, το δε χθαμαλοτερον μερος της συραγγος δεν θα ητο κατωτερω των 200 ποδων.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Κατά τινα Γερμανικην εφημεριδα το ποσον της διαμειφθεισης αλληλογραφιας καθ' ολον τον κοσμον κατα το ετος 1879 ανηλθεν εις 4 δισεκατομμυρια επιστολων, ητοι κατα μεσον ορον εις 11,000,000 καθ' εκαστην ημεραν η εις 127 επιστολας κατα δευτερολεπτον. Η Ευρωπη συνεισηνεγκεν εις το ποσον τουτο 3,036,000,000 επιστολας· η Αμερικη 760,000,000, η Ασια 150,000,000, η Αφρικη 25,000,000 και η Αυστραλια 50,000,000. Δεχομενου οτι ο πληθυσμος της γης ανερχεται εις εν δισεκατομμυριον και τετρακοσια εκατομμυρια ψυχων, αναλογουσι 3 επιστολαι κατα κεφαλην δι' ολοκληρον το ανθρωπινον γενος.

Κατά το αυτο ετος υπηρχον 38,000 τηλεγραφικοι σταθμοι ο δε αριθμος των διαμειφθεντων τηλεγραφηματων ανηλθεν εις 110—114,000,000 ητοι κατα μεσον ορον πλεον των 505,000 τηλεγραφηματων καθ' ημεραν, 12671 καθ' ωραν, και σχεδον 212 κατα λεπτον.

Ο μηχανικος αμαξοστοιχιας τινος, πλησιον του Μοντρεαλ παρετηρησε μεγαλον τινα σκυλον ισταμενον επι των σιδηρων γραμμων, και γαυγιζοντα μανιωδως. Ο μηχανικος εσφουριζε δια να φυγη ο σκυλος αλλ' αυτος δεν εκινηθη, κτυπηθεις δ' υπο της ατμαμαξης εφρονευθη. Τεμαχιον λευκον προσκολληθεν εις τον τροχον αυτης ειλικησε την προσοχην του μηχανικου, σταματησας δε την αμαξοστοιχίαν στρέψας αυτην προς τα οπισω, ηυρεν ου μονον τον σκυλον φονευμενον αλλα και παιδιον τι το οποιον φαίνεται, οτι απεκοιμηθη επι των γραμμων, και δια τουτο ο πιστος σκυλος εγαυγιζε δια να σταθη η αμαξα, αλλα δυστυχως μη εννοηθεις υπο του μηχανικου επροτιμησε να μεινη εις την θεσιν του και να συναποθانه μετα του παιδιου. Ποσον διδακτικα ειναι τα των ζων τούτων μαθηματα!

Ο Δρ. Σχλιεμανν προτιθεται να επαναλάβη τας ανασκαφας εν Τρωαδι μετα μειζονος δραστηριότητος, καθ' οσον η Πύλη εχορηγησεν αυτω φιρμάνιον δι' ου τω επιτρέπεται να ερευνηση επι δύο ετη εν τω Ισαρλίχ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ισπανικη αποικιακη εκθεσις οργανισθη εν Μαδριτη δια τον Μάιον 1884, και τα σχεδια του οικοδομηματος εξελεχθησαν ηδη.

* * * Κατά τους πρώτους εννεα μηνας εν Μεγάλη Βρετανία απέθαναν 18 πρόσωπα εκ συγκρούσεων σιδηροδρομων και 790 επληγώθησαν.

* * * Γερμανός τις καταστηματαρχης εν τω δουκάτω του Βαδεν εδωκε κατ' αυτας γευμα προς πανηγυρισμον της συμπληρώσεως ενός των μεγαλητερων ατμολεβήτων εν τω κόσμω. Το γευμα εδόθη εντός αυτου του λέβητος και εστρώθη εν αυτω τραπεζα δια τριακοντα συνδαιτημόνας· το μονον ελάττωμα αυτης ητον η εισοδος διότι οι προσκεκλημενοι υπεχρεουντο να διεισδύσωσιν εντός του λέβητος δι' ανοίγματα μονον τριων ποδων πλατους.

* * * Ο γερμανός στρατιώτης του πεζικου, όταν διατελη εν εκστρατειά, φέρει ολοκληρον φορτιον υπερβαιον τας 64 λίτρας (25 οκάδας σχεδόν). Ματαιως αι στρατιωτικαι αρχαι επροσπάθησαν να ελαττώσωσι την αποσκευην, η οποια, ευρίσκουσι, ουδόλωσ υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία. Η προσωπικη αυτου ενδυμασία ζυγίζει 12 1/2 λίτρας, ο σακκος και τα περιεχόμενα εν αυτω ενδυματα πολεμοφοδια και εργαλεία ζυγίζει 18 1/2 λίτρας το δε απολιπόμενον βάρος αποτελείται εκ των οπλων του, μαγειρικων σκευων, αξινης και σιτηρσιου.

* * * Ο βασιλεύς του Ασχαντη γραφουσιν εκειθεν εθυσιασε 200 κορας οπως το αιμα αυτων μιχθη δι' ασβεστου ζ χρησιμευση εις την επιδιόρθωσιν δημοσιων τινων κτιριων.

* * * Η μέθη εν Βεγγάλη λέγεται ουτα εις μεγαλην επιτασιν ου μονον μεταξυ των ανδρων αλλ' ιδία μεταξυ των γυναικων και των μαθητων των σχολειων. Εις εκ των λόγων των φερομενων προς τουτο ειναι ο μέγας αριθμος των νέων πνευματωπωλειων εν τοις χωριοις.

Πωλούνται τα εξής Βιβλία.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ Περι Χριστιανισμού υπό Π. Βράιλα Αρμένη εις τόμους τρεις δρ. 14

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ υπό Π. Βράιλα Αρμένη δραχ. 6.

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ του ποιητου Σολωμου εκ των ιδιων αυτου χειρογραφων δραχ. 3.

Παρά τη κ. Τερζακη οδός Πλούτωνος αριθ. 5 ανωθι του συμβολαιογραφείου κ. Γ. Μπουρνιά. Αποσέλλονται και εκτός των Αθηνων διευθυνομένου του αντιτίμου εις γραμ. της Έθν. Τραπεζης και γραμματόσημον τη προσθήκη των ταχυδρομ. τελων, δια μεν το πρώτον σύγγραμμα μιās δραχῆς, δι' εκαστον δε των δύο τελευταίων λεπ. 50.

Αποικία ἐχίδνων	Σελ. 8
Ἀλληγορικὴ Ἱστορία τῆς κυρᾶς ποντικίνας	19
Ἀερόφωνον	27
Ἀξία τῆς κοινῆς γνώμης	30
Ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε	33
Ἀθηνᾶ	43
Ἀλέξανδρος Γ'. αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας	60
Ἀπηγορευμένη βίβλος	66
Ἀξία τοῦ ὕδατος	75
Ἀλιεῖα φαλαίνης	84
Ἀγῶνες τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	90, 119, 127
Ἀνακάλυψις τῆς Ἰουδαϊκῆς φυλῆς ἐν Ῥωσσίᾳ	92
Ἀθῆναι	103, 109
Ἀῦρα καὶ θύελλα	120
Ἀθανάσιος Ζάππας	141
Ἀγωγή, ἐκπαίδ. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις	146
Ἄλας	150
Ἀποτελέσματα τῶν χρωμάτων	158
Ἀνθρώπινος βίος	162
Ἀγορὰ τοῦ συσταγματάρχου	181
Ἀγρίππας καὶ ὁ Θαυμαστός	191
Αἰνίγματα	16, 56, 72, 80, 104, 184
Βάσιγκτων καὶ οἱ φίλοι	86
Βέης τῆς Τύνιδος	140
Βασιλείσσης ῥήματα	142
Βαρκοῦλα καὶ ἀνόητα παιδιά	160
Βιογραφία τοῦ νέου Προέδρου τῆς Ἀμερικῆς	162
Βύρων καὶ οἱ Ἕλληνες	190
Γεωργία ἐν Ῥωμονίᾳ	86
Γυμναστικὴ ὡς θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν	130
Γκιτῶ ὁ δολοφόνος τοῦ Γάρφειλδ	157
Γάλλοι ἐν Τύνιδι	180
Γρίφοι	24, 32, 88, 144
Δῶρα	18
Διήγημα περὶ τιμιότητος	51
Ἐπιρροὴ τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς θρησκείας	9
Ἐμμα Αὐσσαῦ	14
Ἐρυθρὰ χερσόνησος	75
Εὐφυῆς ἀπάντησις	95
Ἐορτὴ τοῦ Μουχαρέμ	98
Εὐγενεῖς Ἰνδοὶ ἀρχηγοὶ	102
Ἐκπαιδεῦσις ἐν Γερμανίᾳ	105
Ἐξέγερσις τῆς συνειδήσεως	118
Ἐλένη καὶ ὁ Γιάννης	125
Ἐρείπια τῆς Παλμύρας	126
Ἐν τῇ φύσει ἀρμονία	144
Εἰς φιλόσοφος καταισχυθηεις	161
Ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς ἐν Τρωάδι	166, 173
Ἐκχύλισμα κρέατος τοῦ Λιέβιγ	178
Ζωγράφος καὶ ὁ ἵππος	139
Ἦθη καὶ ἔθη τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων	42
Ἡ ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀλγερίᾳ ἐπανάστασις	190
Θάνατος ἐξ ὠν ἐντόμων	142
Θηγάτηρ τῆς χήρας	153
Θάνατος τοῦ Γάρφειλδ	155
Θῆρα τῆς ἀρκτου	171

Ἰωάννης Ζαμπέλιος	Σελ. 5
Ἰατρός, Τάννερ	12
Ἰανουάριος	15
Ἰαπωνία	25, 37, 47, 78, 94, 102
Ἰωσήφ Κοῦκ	28
Ἰουδαϊκὸν ζήτημα ἐν Αὐστρίᾳ	40
Ἰεραπόστολος Μαφάτ	100
Ἰγνατιεφ ὁ νέος πρωθυπουργὸς τῆς Ῥωσσίας	113
Ἰσλάμ	132
Ἰχθὺς καὶ ἀλιεῖς	153
Κολυμβᾶν	24
Κάρολος Ὀδεφρέδος Μύλλερως	36
Καλὸς Μέρλην καὶ ὁ ἀχάριστος ζυλοτόμος	63
Κάτοικοι τῶν Οὐραλίων	92
Κλαπέντες καρποὶ	103
Κύνες πεπαιδευμένοι	123
Κάδα τῆς Μέκκας	132
Κακόν	158
Κράτιστον δῶρον	161
Κανάρια πτηνὰ	184
Καῦσις τῶν βιβλίων	185
Λόρδος Βήκονσφειλδ	76
Μέλισσα	6
Μέγα ἀλεξιβρόχιον	31
Μάρτιος	37
Μαρτίου 25	49
Μηκυναῖαι ἀρχιότητες	51
Μελάνη	71
Μελισσοτροφία ἐν Ἀμερικῇ	76
Μνήμη ἐν τῷ ἐλέφαντι	77
Μαφάτ	101
Μαγειρίου παῖς	116
Μάρτυς τῆς δημοσιογραφίας	118
Μιλάνον	138
Μουσικὴ	139
Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε	169
Μέγας ἀναμορφωτής	178
Μαργαριτῶν ἀλιεῖα ἐν Κεϋλάνη	184
Μέγα τυπογραφεῖον	184
Μικρὸς καπνοδοχοκαθαριστής	186
Νῆπος Χίος	73
Νῆσοι Σουλοῦ	107
Οἰκονομικαὶ συνέπειαι τοῦ πολέμου	1
Ὀξύνους δικαστής	27
Ὄραμα τοῦ Βουτεμβέργου	91
Ὀρφεύς	151
Πονηρία τῆς ἀλώπεκος	3
Περίεργος ἀνάλυσις	8
Πρώτα Πανεπιστήμια	41
Πτωχεῖα ἀφιλοκερδεῖς	87
Προσευχὴ	87
Πλούταρχος ὁ Καιρωνεὺς	114
Πῶς ὁ παῖς τοῦ μαγειροῦ ἐγένετο ἐπίσκοπος	115
Πάγος ἐν Ἀμερικῇ	129
Παίδευσις τῶν ἀγρίων θηρίων	131
Πύργος τοῦ τζαμείου ἐν ᾧ τρέφονται αἱ περιστέραι	133

Περίσργον ανέκδοτον	Σελ. 134	Σμύρνη	Σελ. 111
Πειραταὶ τοῦ Ρίφι	138	Σφᾶξ πόλις τῆς Τυνησίας	122
Πλάναι καὶ προλεύψεις	146	Στάνλεϋ	165
Πόλις Λουκνύβη	149	Τέσσαρες ἡλικίαι	2, 38, 58, 83
Πῶς παραιτίνεται ὁ βίος	151	Τρῶγε βραδέως	12
Παράσιτος	152	Τιμητικοὶ τίτλοι	33
Πιστὸς κύων	154	Τόνις	91
Περίσργον ἔθιμον ἐν Ὀλλανδία	158	Τὸ ὄνομα Γραικός	96
Πέτρος ὁ μέγας καὶ ὁ Ὀλλανδός	159	Ταυρομαχία ἐν Ἰσπανία	100
Πρόδος τοῦ χριστιανισμοῦ	170	Τοκογλυφία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις	152
Παιδικὴ φιλοσοφία	175	Γαλος	81
Πρόσωπον ὡς ἐνδεικτικὸν τοῦ χαρακτῆρος	182	Υἱκὴ φιλοστοργία	171
Προκήρυξις τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν	190	Υπόγειος βίος ἐν Ἀγγλία	191
Παράσημον τῆς περικνημίδος	191	Φυσικὴ ἱστορία	15, 35, 47, 77
Παγκόσμιος ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία	192	Φιλοσοφικὸς λίθος	48
Ποικίλα 8, 16; 24, 32, 48, 56, 64 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128; 136, 144, 152 160, 168, 176, 184, 192.		Φεβρουάριος	38
Ῥουσῶ ἀναρρήωνῶν εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν	59	Φαιρδινάνδος Λεσσέψ	69
Ῥοβέρτος Βάκερ	172	Φάλαινα	84
Ῥουστάν	180	Φάρος τοῦ Λαβέτσι	130
Σουτερλάν	11	Χριστόφορος Κολόμβος	61
Σταφίδες ἐν Καλιφορνία	50	Χρήσις ταπήτων	139
Σάκχαρις	63	Χίρα καὶ ὁ ἐπίσκοπος	143
Στάσις τοῦ σώματος	107	Χριστιανισμὸς ἐν Κίνα	147
		Χρήσις καὶ κατάχρησις τῶν γνώσεων	155
		Ῥαῖτιον παράδειγμα	158

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

Ἡ πρωτοχρονιά τοῦ Γιάννη, σελ. 4. — Ἰωάννης Ζαμπέλιος, σ. 5. — Ὁ ἰατρὸς Τάννερ, σ. 12. — Τὰ πουλάκια, σ. 13. — Ἡ κυρὰ Πογκιτίνα, σ. 19, 20, 21. — Ἰωσήφ Κούκ, σ. 28. — Ὁβελίσκοι, σ. 29. — Κάρολος Ὀδεφρέδος Μύλλερ, σ. 36. — Ὁ Μάρτης, σ. 37. — Ἀθηνᾶ, σ. 44. — Ἡ καλὴ μητέρα, σ. 45. — Ἀρχαιοτέτες Μηκυνῶν, σ. 52. — Βόζιδαρ Πέτροβιτς, σ. 53. — Ἀλέξανδρος Γ' αὐτοκρ. τῆς Ῥωσσίας, σ. 60. — Μαρία Θεοδωρόβνα αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας, σ. 61. — Τὸ ἄνθος τοῦ Μαῖου, σ. 68. — Φερδινάνδος Λεσσέψ, σ. 69. — Ὁ Βηκονσφειλδ, σ. 76. — Σκηνὴ χοροῦ ἀγρίων, σ. 77. — Φάλαινα, σ. 84. — Ἀλιεὶα φαλαίνης, σ. 85. — Κάτοικοι τῶν Οὐραλίων, σ. 92. — Ὁ τάφος τοῦ Φοσκόλου, σ. 93. — Ταυρομαχία, σ. 100. — Ὁ Μαφάτ, σ. 101. — Ὁ Σουλτάνος τῶν Σουλοῦ, σ. 108. — Ἡ Βαρκοῦλα, σ. 109. — Ὁ Ἰγνάτιεφ, σ. 113. — Ὁ παῖς τοῦ μαγειρείου, σ. 116. — Ὁ Λιττρέ, σ. 117. — Ὁ Γάρφειλδ σ. 121. — Ὁ Σαιξπῆρος, σ. 124. — Ἡ Ἑλένη καὶ ὁ Γιάννης, σ. 125. — Ἡ Καάβα τῆς Μέκκας, σ. 132. — Πύργος τσαμίου, σ. 133. — Ὁ Βέης τῆς Τύνιδος, σ. 140. — *M. Davioud*, σ. 140. — Ἀθανάσιος Ζάππας, σ. 141. — Κινέζος ἐργάτης, σ. 148. — Ὁ Στάνλεϋ, σ. 149. — Ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ (μέγα σχῆμα), σ. 156. — Γκιτῶ (ὁ δελοφόνος τοῦ Γάρφειλδ, σ. 157. — Ὁ στρατηγὸς Ἄρθωρ δίδων τὸν ὄρκον τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, σ. 164. — Ὁ Δρ. Στάνλεϋ, σ. 165. — Ἡ τοῦ μεθοδραματικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων πυρκαϊά, σ. 172. — Ῥοβέρτος Βάκερ, σ. 173. — Ὁ Ῥουστάν, σ. 180. — Ἡ ἀγορὰ τοῦ Συνταγματάρχου, σ. 181. — Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκων ἐν Ἐφέσῳ, σελ. 188. — Βοῦ-Ἄμενᾶ, σ. 188.